

“Mana Bezvainīgā Sirds triumfēs”

Miera Karalienes Atbalsis

Jūnijs 2010

“Medjugorjes Dievmātes centrs”, redakcija: Viļāni, Stacijas 3,
LV-4650 Tel. (+371)28336385, e-pasts: atbalsis@inbox.lv

067 (210)

Dievmātes vēstījums 2010.gada 25.maijā

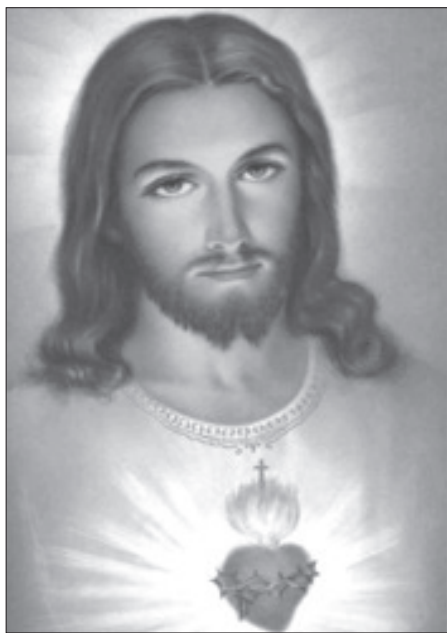
„Mīlie bērni! Dievs dāvāja jums žēlastību dzīvot un aizsargāt visu labo, kas ir jūsos un ap jums, un iedvesmot citus būt labākiem un svētākiem, bet sātans arī neguļ un caur modernismu novirza jūs un vada uz sava ceļa. Tādēļ, bērniņi, mīlestībā uz manu Bezvainīgo Sirdi mīliet Dievu pāri visam un dzīvojiet saskaņā ar Viņa baušļiem. Tādā veidā jūsu dzīvei būs jēga un miers valdīs virs zemes. Pateicos, ka atsaucāties manam aicinājumam.”

Mūsu dzīves jēga un perspektīva

Pirmajā šīs dienas vēstījuma daļā mēs atrodam pamudinājumu nopietni apstāties pārdomās par visbūtiskākajiem mūsu eksistences priekšnoteikumiem; par to, ko Dievs no mums gaida, un par sātana kārdinājumiem, kuri mūs velk pretējā virzienā.

Pasaule aizvien vairāk aizmirst pagātni un sliecas uz neveselīgiem jauninājumiem, un kļūst par vieglu notveramu upuri tam, kurš grib iznīcināt cilvēka sirdī un dvēselē visu to, kas saistās ar mūžību un ar patiesību. Sātana krāpšana mudina meklēt, iemīlēt un pat godināt **šķietamo, gaistošo īstenību** tā vietā, lai meklētu un iemīlētu **patieso, mūžīgo īstenību**, kuru radījis Dievs un mums dāvā ne uz kādu īsu laiku, bet uz visu mūžību.

Tā ir nerimtīgā cīņa starp Patiesību un meliem, cīņa starp dzīvi – laicīgo un mūžīgo. Jau šeit, zemes dzīves laikā, iesākas vai nu paradīzes, vai elles dzīves pieredze; nākamajā dzīvē tikai mūžīgi tiks saglabāts tas, ko mēs šeit, virs zemes, esam izvēlējušies, iemīlējuši, ar ko esam dzīvojuši! Mēs visi pazīstam Dieva Vārdu: pietiek Viņā klausīties un Viņu pieņemt, lai mūsos uzplauktu atpestīšana, lai šis Vārds mūsos nestu svētīgus augļus (sal. Lk 11:27-28, Jņ 12:46-48).

Līdz pat šodienai – un tā tas būs līdz laiku beigām, pastāv divi ceļi. Viens no tiem ved dzīvībā un pie labā, otrs ved nāvē un ļaunumā (sal. Atk 30:15-20). Pamatprincips paliek vienmēr tas pats: izvēle starp Dievu un sātanu, bet veids, kādā darām izvēli, ir atkarīgs no laikmeta un tautu vēstures gaitām. Piemēram, šodien, īpaši tā sauktajās *visaugstāk attīstītajās* valstīs dzīves ritms nemītīgi tiek paātrināts un cilvēks tiek mudināts baudīt aizvien jaunas un aizvien mazāk pārdomātas pieredzes, tā iznīcinot izdzīvošanas perspektīvas un reizē apšaubot, un pie tam pašā saknē, pašu mūžības koncepciju.

Citas mūsdienu dzīves grūtības, kuras skar visu planētu, rodas no *ekonomikas globalizācijas*. Veselu tautu likteņi ir atkarīgi no tās. Un vēl – manipulācijas ar dzīvību, īpaši tās sākumā un zemes dzīves nobeidzumā; manipulācijas ar mākslīgu šūnu veidošanu, līdz pat mākslīgai audu un dažādu būtnu radīšanai – vai tas nerada neatrisināmas problēmas cilvēkam, kurš nav svēts savā būtībā? Cik nevainīgs šķiet Vecajā Derībā aprakstītais cilvēku nodoms aizsniegt Debesis, būvējot Bābeles torni, salīdzinājumā ar to, ko cilvēks ir spējīgs izdarīt mūsu dienās! Kā mūsu Dievs, *Ābrahama Dievs, Īzāka un Jē-*

Dievmātes vēstījums Mirjanai 2010.gada 2.jūnijā

„Mīlie bērni, šodien es aicinu jūs ar gavēni un lūgšanu izveidot ceļu, pa kuru mans Dēls ienāks jūsu sirdīs. Pieņemiet mani kā māti un kā Dieva mīlestības un Viņa ilgu pēc jūsu pestīšanas vēstnesi. Atbrīvojiet sevi no visa pagātnē, kas jūs apgrūtina un rada jūsos vainas apziņu; no visa, kas jūs ieveda maldos un tumsā. Pieņemiet gaismu. Piedzimstiet no jauna mana Dēla taisnīgumā. Pateicos jums.”

kaba Dievs var mierīgi noskatīties uz šo iejaukšanos?

Otrajā vēstījuma daļā kārtējo reizi mums tiek piedāvāts risinājums: mīlēt Mīlestību, dzīvot vienotībā ar Mīlestību. Pasmelot spēku Bezvainīgās Jaunavas Marijas Sirdī, mēs, šķīstīti savā dvēselē, spēsim **mīlēt Dievu pāri visam un dzīvot saskaņā ar Viņa baušļiem**. Vajag ļaut Bezvainīgajai Jaunavai Marijai darboties mūsu šķīstīšanas labā: Viņa ir mūsu Māte un mūsos rada mīlestību uz Mīlestību. Vajag pazemībā atzīt, ka grēks ir mūsos iekšā, kā pāvests teica Fatimā sava pēdējā ceļojuma (11.-14.05.2010) laikā: „Tur, kur ir ļaunums, tik tiešam, arī kad tas uzbrūk no iekšienes, mēs zinām, ka arī labā spēks ir klātesošs un galu galā Dievs būs stiprāks nekā ļaunums, un Dieva Māte mums ir tam garantija... Baznīcas lielākās vajāšanas nenāk no ārējiem ienaidniekiem, bet rodas no pašas Baznīcas ticīgo grēkiem.”

Vēstījuma nobeigums mūs pilda ar lielu cerību (vai var būt savādāk?). Darīsim to, ko mums lūdz Jaunava Marija; pildīsim to patiesībā, ticībā un ar neatlaidīgu gribu; lūgsim Dievam nepieciešamās žēlastības, lai mēs varētu **dzīvot un aizsargāt visu labo, kas ir mūsos un ap mums...** Mīlestībā uz Jaunavas Marijas Bezvainīgo Sirdi veltīsim Dievam mūsu mīlestību, un **mūsu dzīvei būs jēga un miers valdīs virs zemes**.

Lai jums miers un prieks Jēzū un Marijā!

Nuccio Quattrocchi

Mīlestībā uz manu Bezvainīgo sirdi

Svētā Jaunava Marija, Miera Karaliene, jau 29 gadus nebeidz brīdināt, mudināt un vest savus bērnus pie sava Dēla un mūsu Pestītāja Jēzus Kristus. Tādā veidā Vissvētā Jaunava Marija īsteno savu mātes aicinājumu, kuru Viņai uzticēja Jēzus, Viņas Dēls.

Jaunava Marija nemitīgi atgādina mums patiesību par mums pašiem, un šī patiesība ir tāda, ka Dievs mūs ir apdāvinājis ar žēlastību, un tikai šajā Dieva žēlastībā mēs varam dzīvot un glabāt visu to labo, kas ir mūsos un ap mums. Pretēji grēkam, kurš ievainojis un aptraipījis mūsu cilvēcisko dabu, Dievs neatstāj cilvēku uz zemes bez savas palīdzības, apdāvinot viņu ar žēlastībām. Kungs nevar aizmirst par cilvēku, jo Viņš to radīja pēc sava attēla un līdzības, kā Svētie Raksti mūs māca: „*Un Dievs radīja cilvēku pēc sava tēla, pēc Dieva tēla Viņš to radīja, vīrieti un sievieti Viņš radīja.*” (Rad 1:27)

Svētajos Rakstos Dievs atklāj sevi caur savu tuvību cilvēkam, caur savu klātbūtni un piedalīšanos viņa dzīvē. Cilvēks, kas radīts pēc Dieva attēla un līdzības, ir radība, kas atrodas Dieva priekšā, visur klātesošā Dieva klātbūtnē. Radīt cilvēku tādēļ, lai būtu ar to tuvībā, un būt ar to kopā nemitīgi un visur – tas nozīmē radīt sev draugu. Un tā ir žēlastība.

Jaunava Marija šajā vēstījumā, tāpat kā arī daudzos iepriekšējos, mātišķi atgādina mums par Sātana spēku un ietekmi, kurš vienmēr ir gatavs un ar visu, t.i., ar modernisma palīdzību vedina mūs prom no patiesā ceļa. Bībele māca: „*Un sieva redzēja, ka koks ir labs, lai no tā ēstu, un ka tas jo tīkams acīm un iekārojams, ka dara gudru. Un viņa ņēma no tā augļiem un ēda, un deva arī savam vīram, kas bija ar viņu, un viņš ēda.*” (Rad 3:6) Tieši tāpat arī grēks var likties kaut kas vilinošs un pievilcīgs, bet drīz vien cilvēks sāk plūkt tā augļus: tukšumu, vilšanos.

Ļaunais gars, sātans, cenšas satriekt tieši mūsu draudzību ar Dievu, mūsu ar Viņu tuvību. Pirmkārt un galvenokārt viņš uzbrūk pašai mūsu eksistencei, cilvēciskās personības būtībai. Jēzus saka: „*Viņš no paša sākuma ir bijis slepkava un nestāv patiesībā, jo patiesības nav viņā.*” (Jņ 8:44). Slepkava ir tas, kurš iznīcina dzīvību un visu labo cilvēkā un ap to. Jēzus saka par sātanu: „*Melus runādams, viņš runā pēc savas dabas, jo viņš ir melis un melu tēvs.*” (Jņ 8:44)

Paši pirmie meli cilvēces vēsturē nāca no sātana. Vēl paradīzes laikā sātans pūlējās cilvēkam iegāvēt un pārliecināt par to, ka Dievs ierobežo cilvēka brīvību un neatkarību un apdraud viņa personīgo labumu. Līdz pat šai dienai, cauri visiem laikiem, sātans nemaina savu taktiku. Šī čūska sola cilvēkiem, ka viņi būs kā Dievs. Krāpnieks piedāvā cilvēkam to, ko Dievs tam dāvājis jau laiku sākumā, kad radīja to pēc Dieva attēla, jo cilvēks jau bija līdzīgs Dievam.

Radīšanas vēsturē notika patiesi dramatisks notikums, kurš tomēr nebija spējīgs sagraut Dieva mīlestību uz cilvēku. Kungs atkal tuvojas cilvēkam, lai atjaunotu zaudēto tuvību un draudzību. Pestīšanas vēsturē pirmais cilvēks, kurš piedalījās cilvēces pestīšanā, bija Noass. Bet Noasa pēcnācēji sāka celt Bābeles torni, viņi nolēma pašu spēkiem tuvoties Dievam, aizsniegt Debesis. Viņi it kā pūlējās iegūt draudzību ar Dievu, uzspieda Dievam savu tuvību. Bet draudzību nevar pieprasīt, jo nav iespējams kādu piespiest draudzēties. Un Kungs sajauc valodas un visi izklīda.

Tāpat kā jebkura kara laikā cilvēki bieži vien jautā, kurš sāka karot pirmais, tā arī mīlestībā cilvēks reizēm jautā to pašu: kurš iemīlēja pirmais. Apustulis Jānis saka: „*Šī ir tā mīlestība nevis, ka mēs esam mīlējuši Dievu, bet ka Viņš mūs mīlējis un sūtījis savu Dēlu mūsu grēku izpiršanai.*” (1 Jņ 4:10) Mīlestība piedzima Dievā un atnāca no Viņa. Viņš mūs iemīlēja pirmais.

Dievs vienmēr uzņemas iniciatīvu, jo Viņš ir pirmais. No Viņa nāk žēlastība. Viņš vienmēr pirmais noslēdz derību ar cilvēku. Viņš pirmais izstiepj cilvēkam pretī roku. Dievs sūta erceņģeli Gabriēlu pie Marijas no Nācaretes un pats ienāk Viņas atvērtajā sirdī, sirdī, kura gaida Dievu. Dievmāte var mūs iemācīt ticēt un dzīvot mīlestībā uz Dievu. Visu, kas notika ar Viņu un ap Viņu, visus vārdus, ko teica Dievs, Jaunava Marija glabāja savā Bezvainīgajā Sirdī un pārdomāja tos.

Arī Medžugorjē Dievs uzņemas iniciatīvu kā pirmais. Mēs nemeklējam un negaidījām, ka pie mums nāks Jaunava Marija, ka Viņas parādības ilgs tik daudzus gadus, ka Viņa šādā īpašā veidā būs kopā ar mums. Bet māte nevar vienaldzībā vērot savus bērnus.

Viņa mums saka: „*Bērniņi, mīlestībā uz manu Bezvainīgo Sirdi mīliet Dievu pāri visam un dzīvojiet saskaņā ar Viņa baušļiem.*” Sekojot Marijai un pildot Dieva baušļus, mēs varam kļūt vēl stiprāki un pārliecinoši iet pa Dieva ceļu.

Pāvests Benedikts XVI 2006.gada 26.maijā Čenstohovā, vērsoties pie jauno kustību pārstāvjiem Baznīcā, teica: „Jūsu ticības un aicinājuma, kurš nemeklē savu labumu, bet patiesi izstaro ticību un mīlestību, patiesīgumu var salīdzināt ar Marijas ticību. Pastāviet Viņas sirdī, palieciet Viņas skolā! Blakus Marijai jūs paši sajūtīsiet, ka Dievs ir mīlestība.”

Palūgsimies kopā ar svēto Jāni Mariju Vianeju: „*Ak, Jaunava Marija, kad mēs spriežam par zemes lietām, mēs nogurstam, bet kad mēs pārdomājam par Tevi, tad vienmēr ar prieku atklājam ko jaunu. Mēs salīdzinām Tevi ar māti, bet Tu esi brīnišķīgāka par visbrīnišķīgāko zemes māti. Sodot reizēm savu dēlu, māte domā, ka dara to viņa labā. Bet Tu, Marija, nekad nesodi. Tava Sirds ir pati mīlestība un žēlsirdība, un pietiek tikai mums atnākt pie Tevis, un Tu sadzirdi, uzklausi mūs. Tava Sirds, Marija, mīl mūs tik maigi, ka visu mūsu sirdis, lai cik lielā maigumā viņas mīlētu, salīdzinot ar Tavu sirdi, ir līdzīgas sniegpārslīnām. Ak, cik Tu esi laba, Vissvētā Jaunava Marija!*”

Tēvs Ljubo Kurtovičs

Jūnijs – Vissvētās Jēzus Sirds mēnesis

„*Mīlie bērni! Šovakar es jūs īpaši lūdzu godināt mana Dēla Jēzus Sirdi. Upurējiet Viņam savas ciešanas kā gandarījumu par rētām, kas cirstas mana Dēla Jēzus Sirdī. Tā ir Sirds, kas ievainota ar visa veida cilvēku grēkiem. Pateicos, ka atnācāt arī šovakar!*” (05.04.1984)

Aicinu jūs, dārgie brāļi un māsas, uzticēties Jēzus Sirdij un apcerēt to. Bieži atkārtojiet, īpaši jūnija mēnesī: „Vissvētā Jēzus Sirds, mēs ceram uz Tevi.”

Jānis Pāvils II

Viss jūnija mēnesis ir veltīts Vissvētās Jēzus Sirds godināšanai. Konkrēti Vissvētās Jēzus Sirds diena tiek svinēta piektdienā pēc Jēzus Miesas un Asiņu svētkiem. Šajā gadā tas iekrita 11.jūnijā.

Baznīca no seniem laikiem godināja Vissvēto Jēzus Sirdi, bet svētkus sāka svinēt 17.gs. Pats pazīstamākais Jēzus Sirds godināšanas apustulis bija sv.Jānis Eudess (1601-1680). 1672.gada 20.oktobrī viņš pirmo reizi svinēja Vissvētās Jēzus Sirds godināšanas liturģiju Jēzus un Marijas kongregācijā, ko pats bija dibinājis.

Taču īpašai Jēzus Sirds godināšanai Dievs izvēlēja sv.Margaritu Alakok (1647-1690). No 1673-1675 gadam šī klostera māsa no Marijas un Elizabetes satikšanās ordeņa tika pagodināta ar Vissvētās Jēzus Sirds atklāsmēm.

Norādot uz savu Vissvēto Sirdi, Jēzus sv.Marijai Alakok teica: „Lūk, Sirds, kura tā iemīlēja cilvēkus un nesaudzēja sevi tikai tādēļ, lai atklātu cilvēkiem Dieva mīlestību. Bet no cilvēku vairākuma tā saņēma tikai nepateicību, necieņu un zaimošanu, vienaldzību un nicināšanu. Tādēļ, lūk, es gaidu no tevis: lai katra pirmā piektdiena pēc manas Miesas un Asins godināšanas kļūst par īpašu godināšanas dienu un lai šajā dienā cilvēki pieņem Svēto Komūniju, lai atdzimtu manas Sirds godināšana, kas ir zudusi.”

Jēzus apsoltāja 12 žēlastības visiem, kuri godinās Viņa Vissvēto Sirdi:

1. es sūtīšu katram no tiem žēlastības, kuras viņiem nepieciešamas;
2. miers un saskaņa valdīs viņu gīmenēs;
3. mierināšu viņus katrās bēdās;
4. būšu drošs patvērums viņu dzīvē, it īpaši viņu nāves stundā;
5. svētīšu pārpilnībā visus viņu pirm-sākumus;
6. manā Sirdī grēcinieki atradīs bezgalīgas žēlastības avotu;
7. vēsās dvēseles kļūs dedzīgas;
8. dedzīgās dvēseles ātri sasniegs pilnību;
9. svētīšu katru māju, kurā godinās manas Sirds attēlu;
10. apdāvināšu priesterus ar spēku iekustināt pašas cietākās sirdis;
11. visu to vārdi, kas izplatīs šo godināšanu, uz mūžiem tiks ierakstīti manā Sirdī;
12. visiem, kuri pieņems Svēto Komūniju mēneša pirmajā piektdienā deviņus mēnešus pēc kārtas, apsolu grēku nožēlas žēlastību pirms nāves. Pēdējā dzīves stundā mana Sirds kļūs viņiem drošs patvērums.

„Vissvētās Jēzus Sirds godināšana. Šais liturģiskajos svētkos īpašā gaismā izlejas garīgais spēks visu mēnesi. Svarī-

gi, lai ticīgie pieņemtu šo vēstījumu, kas iziet no Vissvētās Jēzus Sirds. No tās uz katru cilvēku izlejas mīlestība. Šodien šis vēstījums ir aktuāls kā nekad. Lai mēs pazītu Tēvu, nepieciešams pazīt Dēlu, mīlēt Viņu kā Dievu un kā savu tuvāko.”

Jānis Pāvils II

Veltīšanās Jēzus Vissvētajai Sirdij

Vissvētā Jēzus Sirds, pilnībā piepildi mani ar sevi, lai Tavi nodomi kļūst par maniem nodomiem; Tavas vēlmes – par manējām; Tavi vārdi par maniem vārdiem un Tavas domas par manām domām; ļauj man paslēpties Tavas svētās Sirds dziļumos, pilnībā aizmirstot pašam sevi; es slavēšu Tavu Vissvēto Sirdi no visas savas sirds, es apņemos tai kalpot ar iekšēju degsmi un katru dienu pieaugt šajā dedzībā; esmu vājš, bet zinu, ka Tavs spēks mani uzturēs; paliec vienmēr manu acu priekšā un esi manas sirds vienīgās ilgas.

Vissvētā Jēzus Sirds, liec manī nepatiku pret visu, kas būtu pretrunā ar Tavu svētumu un Tavu gribu; atdali manī gaudus no pelavām tik ilgi, kamēr manī nepaliks nekas lieks; sākot ar šo dienu, stiprini manī mīlestības saites, ar kurām esi mani saistījis pie sevis; liec manai dvēselei slāpt pēc Tevis, bet manai sirdij sāpēt no mīlestības pret Tevi.

Vissvētā Jēzus Sirds, negaidi, nāc un ar savas kvēlojošās mīlestības liesmām pārņem visu manu būtību, lai viss, ko es no šī brīža darīšu, tiktu darīts vienīgi Tavam godam, aizmirstot par savējo; es veltu Tev savu dzīvi un no šīs dienas vēlos būt Tavas mīlestības vergs, Tavu dedzīgo ilgu un Tavu ciešanu upuris, Tavas Baznīcas atbalsts un Tavas Dvēseles iepriecinājums; dari, lai manī atmirdz Tava krustāsišana: lai, sastopot dvēseļu kurlumu un redzot to kritienus, es līdz galam izdzertu Tava rūgtuma biķeri.

Vissvētā Jēzus Sirds, neaiztaupi man savu krustu, tāpat kā Tēvs to neaiztaupīja Tev; ieslēdz manas acis, domas un vēlmes savā Vissvētajā Sirdī; esmu necienīgs un neesmu neko nopelnījis, tomēr palīdzi, lai es uzticīgi izdzīvotu šo veltīšanos.

Palīdzi man būt uzticamam, nenogurstoši piesaucot Tavu svēto Vārdu; neļauj manam garam pieņemt neko, kas nav no Tevis; dari, lai mana dvēsele vairāk nekā jebkad spētu izprast Tavas Miesas zīmes dvēseļu pestīšanai. Es brīvpriātīgi atdošu savu gribu Tavai gribai tagad un mūžīgi. Amen.

Kronītis Jēzus un Marijas vienotajām Sirdīm

Uz parastajām rožukroņa zīlītēm.

Tēvs mūsu..., Esi sveicināta, Marija... 3x, Gods lai ir...

Tēvs mūsu vietā: Es paļaujos uz Tevi, mūžīgais Debesu Tēvs, un upurēju Tev mīlestībā savienotās Jēzus un Marijas Sirdis, uzvarošās un asiņojošās Jēzus Kristus brūces un mūsu mīlotās Debesu Mātes asaras. Kungs, Tavs prāts lai notiek!

Esi sveicināta vietā: Jēzu, Marija, es jūs mīlu. Glābiet dvēseles!

Beigās: Vissvētā Jēzus Sirds, apžēlojies par mums. Bezvainīgā Marijas Sirds, lūdz par mums. 3x

Pievienot: Veltīšanās Jēzus un Marijas vienotajām Sirdīm.

Kā ir teikts Svēto Rakstu pravietojumos, Kungs, mēs zinām, uzticamies un ticam, ka Tavas Sirds un Tavas Mātes Bezvainīgās Sirds uzvara ir tuvu.

Tāpēc mēs pazemīgi veltām sevi, savas ģimenes un savu valsti Jūsu abu mīlošajām Sirdīm. Mēs ticam, ka, veltot Jums savu zemi, tauta vairs nepacels zobenu pret citu tautu un mūs neapdraudēs kara briesmas.

Mēs ticam, ka, veltot savu valsti Jūsu abu mīlošajām Sirdīm, var tikt uzvarēta jebkāda cilvēciskā lepnība un augstprātība, bezdievība un cietsirdība. Ticam, ka viss ļaunais var tikt aizstāts ar mīlestību un labo.

Mēs ticam, ka Jūsu svētās Sirdis nenicina mūsu mērķus un vajadzības, bet ar savu dievišķo Liesmu dziedina mūsu dziļākos ievainojumus, dāvājot mums mieru.

Jēzus svētā Sirds un Marijas Bezvainīgā Sirds, uzšķīliet pār mums Jūsu abu Siržu dzirksti, liekot aizdegties mūsējai. Dari mūsu tautu par pilnīgu Jūsu svētuma mājokli!

Palieciet mūsos un ļaujiet mums palikt Jūsos. Lai Jūsu Siržu mīlestībā mēs spētu rast miera, vienotības un atgriešanās žēlastības. Amen.

NO BAZNĪCAS DZĪVES

Desmit Dieva baušļi

Mēs avīzītē uzsākam jaunu tēmu: pārdomas lūgšanu grupām un visiem interesentiem par desmit Dieva baušļiem. Dievs Mozum Sinaja kalnā deva desmit baušļus nevis tamdēļ, lai mums sagādātu norādījumu un aizliegumu sarakstu un demonstrētu savu spēku un varu. Viņa baušļi – tas ir ceļrādītājs virzienam, kas mūs ved uz laimi, dzīves un mīlestības pilnību, pēc kā ilgojamies mēs katrs.

Desmit Dieva baušļi (Dekalogs) mūsu Baznīcā ir sevišķi nozīmīgi, jo tajos Dievs Izraēlim atklāja dzīves pamatlikumus un pamatpienākumus pret Viņu un tuvākiem. Jaunajā Derībā Jēzus šos baušļus neatcēla, bet iemācīja mums dzīvot saskaņā ar tiem visā pilnībā. Bagātais jauneklis Jēzum jautā: „Mācītāj, ko laba man būs darīt, lai es dabūtu mūžīgu dzīvību? Un Viņš tam sacīja: Ko tu man jautā par to, kas labs; tik viens ir Labs. Bet ja tu gribi iet dzīvībā, turi baušļus.” (Mt 19:16-17)

Tieši par to mēs vēlamies kopīgi pārdomāt, lai varētu labāk izprast mūsu mīlestības Skolotāja, Jēzus Kristus, mācību. Viņš ar savu dzīvi mums ir rādījis, kā izpildīt mīlestības pret Dievu un tuvāko likumu, un tajā ir ietverta visa desmit Dieva baušļu būtība. Dažreiz ļaudis uzskata, ka desmit Dieva baušļi ir kaut kas noliedzošs, kas ierobežo cilvēka brīvību un neļauj viņam dzīvot tā, kā viņš vēlētos.

Pamēģināsim iedomāties autoceļu, uz kura nav nekādu ceļa zīmju. Vai mēs uz tāda ceļa jutīsimies droši? To pašu var pateikt par mūsu dzīvi: ja mums nebūs Dieva likumu, tad mūs droši gaida ne-

skaitāmas ‘avārijas’. Vai arī tāda situācija: ceļa zīmes uz autoceļa ir savās vietās, bet vadītāji nepazīst vai nesaprot tās, tad braukšana pa tādu ceļu atkal ir bīstama. Un beidzot – gan vadītāji zina ceļa noteikumus, gan ceļa malās ir uzstādītas vajadzīgās zīmes un norādes, bet tomēr atrodas atsevišķi šoferi, kuri šos likumus neievēro, norādēm uzmanību nepievērš, tātad atkal vadītāju un viņu tuvāko dzīves ir pakļautas briesmām.

Desmit baušļi – tie ir mūsu dzīves ‘ceļa satiksmes noteikumi’ ceļā uz mūžīgo dzīvi Debesīs. Lai tos varētu labāk izprast un dzīvot saskaņā ar tiem, katru mēnesi pārdomāsim vienu no Dekaloga baušļiem; mēģināsim katrā no tiem atklāt Dieva mīlestības uz mums noslēpumu.

Jana Kutnikova

Iespējamie jautājumi pārdomām un diskusijām

1. *Izlasiet 2.Mozus grāmatas 20:1-17 un pārdomājiet: Vai es patiešām zinu visus Dieva baušļus?*

2. *Vai desmit Dieva baušļi man nozīmē tikai norādījumus un aizliegumus, vai arī es tos uztveru kā Dieva mīlestības uz mani izpausmi? Kā ‘instrukciju’ laimīgas dzīves sasniegšanai?*

3. *Vai man izdodas izdzīvot šos baušļus savā ikdienas dzīvē?*

4. *Kurš no baušļiem man sagādā vislielākās problēmas? Ko es varētu uzlabot šinī jautājumā? Kādā veidā?*

Izziņas materiāls:

- Katoļu Baznīcas Katehisms 2052-2557

- Svētie Raksti (2.Mozus grāmata 20:1-17; 5.Mozus grāmata 5:6-22)

1.bauslis

Es esmu tavs Kungs, tavs Dievs; tev nebūs citus dievus turēt manā priekšā

Es esmu tavs Kungs, tavs Dievs...

Mēs sev atklājam mīlošu Dievu un tas mūs no jauna ieliek Viņa apskāvienos. Viņa mīlestība ir pārāka par jebkuru citu mīlestību; Dievs ilgojas, lai mēs visi mīlētu Viņu un pieņemtu Viņa mīlestību. Patiesa Dieva mīlestības izpratne ļauj mums pārdomāt 1.bauslības saturu un tās nozīmi mūsu dzīvē.

1.bauslības būtība – tā ir gan Ticība, gan Cerība, gan Mīlestība. Ticība – tic Dievam un atsakās no visa, kas ir tai pretrunā. Cerība – gaida Dieva svētību un svētlaimi skatīt Dievu vaigā. Mīlestība mīl Dievu vairāk par visu.

.. tev nebūs citus dievus turēt manā priekšā... Mums ir jāpielūdz tikai vienīgais Dievs, atzīstot Viņu par savu Glābēju un Kungu (sal. Lk 4:8). Kad Dievmāte savā slavas dziesmā „Magnificat” augsti slavē Kungu, kurš lielas lietas ir darījis, un teic Viņa svēto Vārdu, Viņa māca mums pielūgt dzīvo Dievu.

Mēs tikām radīti pēc Dieva līdzības, lai varētu kļūt par laimīgiem Viņa bērniem, kuriem sirdis būtu pildītas ar Dieva svētību un Dieva mīlestību. Svētais Augustīns raksta, ka mūsu sirdis nerimsies, kamēr neatradīs mieru Dievā – Mīlestībā.

Izraidot Dievu un Viņa mīlestību, mēs iztukšojam savu sirdi, bet pēc tam mēģinām šo tukšumu aizpildīt ar ko citu. Mēs atstājam atvērtas savas sirds durvis un tādējādi paši ļaujam tur iemānot tam, kuru Svētie Raksti sauc par zagli, krāpnieku un meli (sal. Jņ 10:10). Mēs kļūstam par vergiem tā vietā, lai dzīvotu un baudītu Dieva bērnu brīvību. Pirmais bauslis mūs brīdina par šīm briesmām un nosoda māņticību, bezdievību – Dieva zaimošanu, daudzdievību, elkdievību, maģiju un okultismu.

Katoļu Baznīcas Katehisms atgādina: „Ir jāatmet jebkuras zīlēšanas formas: mēģinājumi griezties pēc palīdzības pie sātana vai dēmoniem, mirušo garu izsaukšana, kā arī metodes, kuras it kā ‘atsedzot’ nākotni (sal. Atk 10:12; Jer 29:8). Pievēršanās horoskopiem, astrologijai, hiromantijai, likteņu un zīmju tulkošana, gaišredzības fenomēns, tas viss sevī slēpj vēlēšanas iegūt varu pār laiku, pār vēsturi un, visbeidzot, pār cilvēku, vienlaicīgi cenšoties labvēlīgi noskaņot pret sevi zināmus okultos spēkus. Visas šīs parādības atrodas pretrunā ar to pielūgsmi un godbijību, kāda pienākas vienīgi Dievam” (KBK 2116).

Pielietojot šādas prakses, cilvēks grib pats noteikt, kas ir labs, kas slikts; grib patstāvīgi pārvaldīt savu dzīvi; viņš grib zināt savu nākotni, bet aizmirst, ka līdz ar to attālinās no apbrīnojamā Dieva plāna. Aizmirst, ka viņa nākotne nav atkarīga no zvaigžņu kustības. „Kristieša taisnprātīga uzvedība prasa ar uzticību ielikt sevi Apredzības rokās tajā ziņā, kas attiecas uz nākotni, un atteikties no jebkādas neveselīgas ziņkārības šajā sakarā” (KBK 2115).

„Jebkura maģijas vai burvestību pielietošana, ar kuru palīdzību tiek mēģināts pielabināt okultos spēkus, lai tos pielietotu praksē un iegūtu pārdabisku varu pār savu tuvāko – kaut vai arī tāpēc, lai viņu darītu veselu, – nopietni runā pretī

relīģijas tikumam. Tāda veida prakse vēl jo vairāk nosodāma gadījumā, ja to pielieto ar nolūku darīt kādam ko sliktu vai tiek runāts par nelabā iejaukšanos” (KBK 2117).

Pie tādiem pašiem grēkiem mēs varam pieskaitīt arī elkdievības un daudzdievības grēku. „Tas ir – pielīdzināšana Dievam tā, kas nav Dievs. Elkdievība rodas tajā momentā, kad cilvēks izjūt bijāšanu pret radītu radību, to noliekot Dieva vietā, un pielūdz to – vai tie būtu dievekli vai dēmoni (piemēram, sātanisms), vai vara, vai kaislības, vai rase, vai senči, valsts, manta utt. „Jūs nevarat kalpot Dievam un mantai” – saka Jēzus (Mt 6:24).

Neskaitāmi mocekļi izvēlējās nāvi tā vietā, lai pielūgtu „Zvēru”, atsakoties pat no izlikšanās pielūgt to. Elkdievība noliedz Dieva vienīgo valdīšanu, tātad tā nav savienojama ar attiecībām ar Dievu” (KBK 2113).

Tur, kur zūd ticība un savstarpējas attiecības ar Dzīvo Trīsvienīgo Dievu, tur ļaudis piekopj pagānismu, kas ir tiešs pretpols tam, ko mēs saucam par patiesu ticību un Dieva godāšanu. Atkārtotā Likuma Grāmatā Dievs saka: „... lieku jūsu priekšā dzīvību un nāvi, svētību un lāstu; tad nu izvēlies dzīvību, ka dzīvotu gan tu, gan tavi pēcnācēji, mīlēdams Kungu, savu Dievu, paklausīdams Viņa balsij un Viņam pieķerdamies...” (Atk 30:19-20).

Marta Pincelova

„Mīlie bērni! Es nevaru jums palīdzēt, ja jūs nedzīvojat saskaņā ar Dieva baušļiem, ja jūs neizvēlaties Svēto Misi, ja neatsakāties no grēka. Es aicinu jūs kļūt par miera un mīlestības apustuļiem.” (25.10.1993.)

Ko darīt cilvēkam, kurš apzināti vai neapzināti ir nokļuvis ļaunā varā vai dzīvo ģimenē, kurai ir saskare ar tumsas spēkiem?

- Atdot savu dzīvi Jēzum;
- pieiet pie grēksūdzes un nožēlot notikušo; piedot tiem, kas nodarījuši ļaunu vai uzlikuši šī grēka slogu viņa dzimtai;
- atsacīties no ļaunuma, ko darījis pats, un atsacīties no Nelabā, kurš viņu saistījis;
- lūgt atbrīvošanu no uzliktā lāsta, meklējot palīdzību pie priesterā;
- noturēt Svēto Misi par saviem senčiem, kuri, iespējams, nebija saņēmuši Pēdējos sakramentus vai kristīgu izvaidīšanu; tāpat izklausīt Svēto Misi par

nedzimušajiem, abortētajiem bērniem, lūdzot atbrīvošanu no garīgām sekām, kas kā lāsts gulstas uz nākošajām paaudzēm.

Iespējamie jautājumi pārdomām un diskusijām

1. *Lūgšanu grupā var kopīgi izlasīt fragmentu no Atkārtotā Likuma grāmatas (5.Mozus) – 28:1-14.*

2. *Vai man ir kas svarīgāks par Dievu: piem., materiālās vērtības, lietas, nauda, dabas stūrītis, slava, kāds cilvēks vai radība?*

3. *Vai esmu aizdomājies, ka alternatīvā medicīna (makrobiotika, akupunktūra u.c.) ir pretrunā ar Dieva mīlestību, jo tā dara ļaunu cilvēka garīgumam?*

4. *Vai es apziņos, ka tikai Jēzus var mani dziedināt no šīs kaites? Vai kādreiz ir bijusi darīšana ar spiritismu, buršanu, astroloģiju, horoskopiem, numeroloģiju, spēka veidiem sportā, reiki, jogu, transcendentalo meditāciju, vudu, darbu ar kosmisko enerģiju un citām paranormālām darbībām?*

Izziņas materiāls:

- Katoļu Baznīcas Katehisms 2083-2117

- Svētie Raksti (5.Mozus grāmata 6; 28; Lk 10:25-29)

- PONTIFICAL COUNCIL FOR CULTURE PONTIFICAL COUNCIL FOR INTERRELIGIOUS DIALOGUE - A Christian reflection on the “New Age” (http://www.vatican.va/roman_curia/pontifical_councils/interelg/documents/rc_pc_interelg_doc_20030203_new-age-en.html)

- <http://rozmer.sk/sk/articles/show/126>
- <http://www.cho.cz/clanky/Okultismus-1.html>

(turpinājums sekos)

Mēs tuvojamies 29-ajai Dievmātes parādību Medžugorjē gadadienai un pateicamies Dievam Tēvam par visām žēlastībām, ar kurām Viņš mūs apdāvina caur Dievmātes klātbūtni. Aicinām pievienoties Medžugorjes draudzes lūgšanām un no 15.jūnija uzsākt novēni, katru dienu lūdzoties Rožukroņa gaismas daļu nodomā par Dieva plāna īstenošanu caur Jaunavu Mariju.

Rožukroņa spēks

„Es aicinu, lai jūs visus pamudinātu lūgties Rožukroni. Ar Rožukroņa palīdzību jūs uzvarēsiet ļaunumu, ar kādu

sātanam ir nodoms šajos laikos vajāt svēto Baznīcu. Lai visi priesteri lūdzas Rožukroni! Veltījiet laiku Rožukroņa lūgšanai.” (Šo vēstījumu Dievmāte deva Marijai Pavlovičai 25.06.1985., atbildot viņai uz jautājumu: ko Tu vēlies sacīt priesteriem?)

Vairāku gadu simteņu gaitā Rožukronis ir pierādījis kā viens no iedarbīgākajiem un spēcīgākajiem ieročiem pret ļaunumu un arī kā labu darbu veicinātāju. Rožukroni lūgties Dievmāte ieteica svētajam Domenikam cīņā pret maldi, kas 13.gadsimtā izcēlās Dienvidfrancijā un nodarīja lielus zaudējumus kristiešu vienībai. Ar Rožukroņa palīdzību kristieši maldus uzvarēja.

Lielākā Rožukroņa uzvara bija kauja pie Lepontē. Muhamedāni draudēja iekarot visu Eiropu un iznīcināt kristīgo kultūru. 1569.gada 17.septembrī pāvests Pijs V pavēlēja visai pasaulei lūgties Rožukroni ar nodomu, lai kristiešu karaspēks uzvarētu turkus.

Liktenīgajā 7.oktobra dienā viņš pats visu dienu pavadīja lūgšanā. Pirms došanās kaujā kristiešu jūrniki dievbijīgi lūdzās Rožukroni veselās trīs stundas.

65 000 vīru, pieņēmuši Svēto Komūniju, turpināja lūgties Rožukroni. Tad virs kara kuģa tika izdarīta vispārējā grēku piedošanas un

sākās kauja. Turki padevās. Kristiešu uzvara bija tik spēcīga, ka ienaidnieka jūras spēki vairs nekad neapdraudēja Vidusjūru. Kara vadonis šo uzvaru pieskaitīja Rožukroņa Karalienes spēcīgai aizbildniecībai.

1682.gadā turki caur Ungāriju ielauzās Austrijā un aplenca galvaspilsētu Vīni. Turku armija – 200 000 vīri – sāka uzbrukumu. Visu to redzot, ķeizars Leopolds salika visas cerības Dievmātes – Rožukroņa Karalienes rokās. Tā radās glābiņš, jo palīgā nāca Polijas karalis ar savu karaspēku un ienaidnieks tika sakauts.

Laika posmā no 1947. līdz 1955. gadam Austrija bija pilna ar Padomju Armijas karavīriem, kuri to okupēja pēc Otrā pasaules kara. Franciskāņu mūks Pavličeks organizēja Rožukroņa lūgšanas kampaņu un septiņu gadu garumā miljoni

austriešu katru dienu lūdzās Rožukroni. Līdz pat šai dienai politiķi ir nesaprašanā, kāpēc Padomju Savienība tik viegli atteicās no Austrijas pievienošanas sociālistiskajam blokam.

Kristīgā poļu tauta savā vēsturē nevienu vien reizi ir lūgusi Dievmātes palīdzību un aizbildniecību, kad ienaidnieki to gribēja iekarot, un Dievmāte vienmēr saviem bērniem ir steigusies palīgā.

Kāda liecība no mūsu dienām. Šā gada maijā Latvijā viesojās kristietis no Indijas, ļoti lielas un apdzīvotas valsts, kur kristieši no kopējā iedzīvotāju skaita sastāda tikai 2,1% un no tiem katoļi – 1,6%. Liecība ir sekojoša: Indijā, kādā katoļu kopienā, lūgšanu laikā tika saņemta zīme par to, ka Indijai tuvojas cunami. Kristieši nekavējoties vienojās kopējā Rožukroņa lūgšanā. Pēc 2 nedēļām masu saziņas līdzekļos parādījās informācija, ka vētra, nesasniedzot Indiju, novirzījies sānis un aizgājis projām bez postījumiem.

Lūgšim arī mēs Dievmātei palīdzību. Māras zemē Latvijā ir pienācis laiks vienoties kopējā Rožukroņa lūgšanā par mūsu valsti, tās ļaudīm un valdību, kuru rudenī visi iesim ievēlēt. Lūgšim Dievmātei palīdzību, lai mēs kopējiem spēkiem, ticībā un pašātvībā uz Dievu, varam ievēlēt godīgus un kristīgus cilvēkus valdībā un Saeimā. Lūgšimies baznīcās, ģimenēs, lūgšanu grupās un individuāli un Dievmāte mūs sadzirdēs, jo mums, Latvijas cilvēkiem, citu iespēju nav. Šajā nodomā mēs varam arī gavēt, darīt labus darbus, kā arī upurēt savas ciešanas Dievam.

Izsakām Ogres lūgšanu grupas, kas lūdzas Dievmātes nodomos, aicinājumu visiem vientuļiem un slimiem cilvēkiem, kuriem nav ar ko kopā lūgties – piedrojiēties ar savām lūgšanām mums: lūgšimies mēs visi kopā! Mēs lūdzamies katru ceturtdienu plkst.16:00 Rožukroni, plkst.17:00 piedalāmies Vissvētākā Altāra Sakramenta adorācijā, plkst.18:00 piedalāmies Svētajā Misē.

Ticībā un cerībā uz atsaucību un vienotību Rožukroņa lūgšanā – biedrības „Medjugorjes Dievmātes centrs” lūgšanu grupa Ogrē

***Jūnija mēnesī lūgšimies
PAR VISIEM JAUNIEŠIEM,
KURI MEKLĒ SAVU CEĻU DZĪVĒ,
lai viņi nepazustu
mūsdienu pasaulē un neļautu tai
sevi ievest maldos.***

Ne jau Jēzu –

– sevi pārdeva Jūda.

***Par trīsdesmit sudraba gabaliem
pārdeva sevi.***

Un ne jau Pēteris noliedza Jēzu:

– sevi noliedza,

Trīs reizes saukdams:

– Es nezinu tādu! –

Un aizmuka veselu ādu.

Bet varbūt Viņu pārdevi tu,-

Toreiz, kad jaunceltai pilij

Jūrmalā drusku pietrūka zelta

Parādes vārtiem?

- Vai tu, kad pudelei krutkas

Pietrūka tieši trīsdesmit grašu?

Alberts KALNIŅŠ,
no grāmatas
„... es esmu pārvērties vārdā...”

Pr.Slavko Barbaričs OFM “Mīlestības skolā”

Pazemīgi un ar mīlestību

„Mīlie bērni, šodien es sniedzu jums vēstījumu, ar kuru vēlos jūs aicināt būt pazemīgiem. Šajās dienās jūs izjutāt lielu prieku par tiem cilvēkiem, kas šeit ieradās. Jūs ar mīlestību stāstījāt par piedzīvoto. Tagad es jūs aicinu turpināt pazemīgi un ar atvērtu sirdi stāstīt par to visiem tiem, kas šeit ierodas. Pateicos, ka atbildējāt manam aicinājumam.” (28.06.1985.)

Šis vēstījums tika sniegts kā Dievmātes parādīšanās ceturtais gadadienas svinību dāvana. Tas bija brīdis, kad miera vēsts strauji un spēcīgi izplatījās pasaulē un visa pasaule sāka uz to atsaukties. Tas bija priecīgs notikums visai draudzei, jo tā saprata, ka nav viena. Tā bija uzvaras sajūta, un mēs to svinējām. Komunistiskais režīms vājinājās, kā jokoja, pēc „mūsu Dievmātes svinību tortes”. Tas gan bija materiālā līmenī, taču tā bija svarīga pārmaiņa, jo no šī brīža mēs varējām uzelpot brīvāk.

Baznīcas hierarhijā un ticīgajos notika kaut kas pozitīvs. Daudzi atklāti paziņoja, ka viņus interesē notikumi draudzē. Prieks kļuva arvien lielāks, jo mēs bijām liecinieki tam, kā caur Mariju izplatās Dieva darbs. Draudzes locekļi apzinājās šīs sekmes un ar prieku stāstīja par četros iepriekšējos gados gūto pieredzi.

Marija, būdama Māte un Skolotāja, zina, ka jebkurš panākums var darīt aklū, un tad, kad aklums noved pie lepnības, ir viegli aizmirst, ka esam tikai instrumenti Dieva rokās un viss, kas mums pieder, ir tikai zīme tam, ka Dievs mums uzticas.

Kad mēs to aizmirstam, tad sevi liekam uzmanības centrā, un Dievs savu vietu zaudē.

Tā ir lepnība. Tā izstumj Dievu no mūsu vārdiem, domām un darbiem. Dievs atkāpjas, ja Viņam nav vietas. Tad arī cilvēks zaudē savu dzīves telpu.

Marija, Kunga pazemīgā kalpone, zina, ko tas viss nozīmē, tādēļ Viņa aicina būt pazemīgiem. Pazemība ir dziļa pārliecība par to, ka mēs un citi cilvēki esam Dieva dota dāvana.

Pazemība nozīmē ar prieku piekrist sadarboties ar Dievu un apzināti pieņemt lēmumu būt par zīmuli Viņa rokās. Tā nenoliedz individuālo, bet noliek visu savās vietās. Tādēļ arī vizionāri, draudzes darbinieki, visa draudze un daudzie liecinieki, kas izkaisīti visās pasaules malās, tiek aicināti uz patiesu izpratni par sevi un saviem nopelniem. Tas ir prieka un miera ceļš!

„Tad nu es ieteicu ikvienam starp jums tās žēlastības vārdā, kas man dota: netiekties pāri noliktam, bet censties sevi apvaldīt saskaņā ar to ticības mēru, ko Dievs katram piešķir. Jūsu mīlestība lai ir neliekuļota. Nīstiet to, kas ļauns, pieķerieties tam, kas labs. Brāļu mīlestība jūsu starpā lai ir sirsnīga. Centieties cits citu pārspēt savstarpējā cieņā. Savā darbā neesiet kūtri, esiet dedzīgi garā, gatavi kalpot Kungam.” (Rom 12:3.9-11)

15-ais STARPTAUTISKAIS SEMINĀRS PRIESTERIEM

notiks Medžugorjē no 2010.gada

28.jūnijā līdz 3.jūlijam.

Semināra tēma: „**Turiet drošu prātu,
es pasauli esmu uzvarējis!**” (Jņ 16:33)

Programma:

28.06. – Pirmdienā

13.00 - 18.00 – dalībnieku reģistrācija Jaunajā zālē aiz baznīcas,

18.00 – semināra sākums (Rožukroņa lūgšana, Svētā Mise, lūgšana par dvēseles un miesas dziedināšanu, Rožukroņa Augstās godības noslēpumi).

29.06. – Otrdiena**(t.Tomislaivs Pervans)**

08.30 – rīta lūgšana (latīniski) un Vissvētākā Sakramenta adorācija,
09.00 – lekcija, lūgšana,
12.00 – pārtraukums (Vissvētākā Sakramenta adorācija klusumā),
15.30 – lekcija, lūgšana,
18.00 – vakara lūgšanu programma (Rožukroņa lūgšana, Svētā Mise, lūgšana par dvēseles un miesas dziedināšanu).

30.06. – Trešdiena**(t.Milenko Šteko)**

08.30 – rīta lūgšana (latīniski) un Vissvētākā Sakramenta adorācija,
09.00 – lekcija, lūgšana,
12.00 – pārtraukums (Vissvētākā Sakramenta adorācija klusumā),
15.30 – lekcija, lūgšana,
18.00 – vakara lūgšanu programma (Rožukroņa lūgšana, Svētā Mise, lūgšana par dvēseles un miesas dziedināšanu),
22.00 – Vissvētākā Sakramenta adorācija.

1.07. – Ceturtdiena**(t.Danko Perutina)**

06.00 – Rožukronis Podbrdo kalnā,
09.30 – lekcija, lūgšana,
12.00 – pārtraukums (Vissvētākā Sakramenta adorācija klusumā),
15.30 – lekcija, lūgšana,
18.00 – vakara lūgšanu programma (Rožukroņa lūgšana, Svētā Mise, Vissvētākā Sakramenta adorācija).

2.07. – Piekdiena**(t.Svetozars Kraljevičs)**

06.00 – Krustaceļa lūgšana Križevaca kalnā, grēksūdze,
15.30 – lekcija, lūgšana,
18.00 – vakara lūgšanu programma (Rožukroņa lūgšana, Svētā Mise, Krusta adorācija).

2.07. – Sestdiena

08.30 – lūgšana pie t.Slavko Barbariča kapa,
09.00 – pieredzes apmaiņa, priekšlikumi, liecības.
12.00 – Sv.Mise, programmas nobeigums.

Semināra koordinators: **t.Milenko Šteko**.

Semināra lektori: priesteri, kuri kalpo Medžugorjes draudzē: t.Tomislaivs Pervans – bībeles teoloģijas doktors; t.Milenko Šteko – garīgās teoloģijas doktors; t.Danko Perutina – teoloģijas maģistrs marioloģijas specializācijā un t.Svetozars Kraljevičs – labdarības organizācijas „Majčino selo” vadītājs.

Jūs varat reģistrēties tieši Medžugorjē: e-mail: seminar.marija@medjugorje.hr vai pa faksu: +387-36-651-999 (Marija Dugandzic).

Medžugorjes draudze piedāvā bezmaksas apmešanos visiem priesteriem, kuri ieradīsies uz semināru, kā tas bija iepriekšējos gados. Mēs lūdzam visus priesterus, kuriem ir iespēja pašiem organizēt dzīvošanu Medžugorjē, pieteikumā uzrādīt to ģimeņu vārdu un telefona nr., pie kurām viņi apmetīsies.

Mēs organizējam apmešanos visiem priesteriem, kam nav tiešu kontaktu un iespējas patstāvīgi organizēt apmešanās vietu.

Pieteikumā lūdz norādīt, vai jums vajadzīga šāda palīdzība. Samaksas vietā mēs lūdzam nocelebrēt **5 Sv.Mises mūsu draudzes nodomos**.

Līdzī jāņem: **celebretu, albu, stolu, Svētos Rakstus**.

Daudzi priesteri, kuriem nav tieša pieeja Internetam, var nesaņemt šo informāciju par semināru priesteriem, tādēļ lūdzam visus svētceļojumu organizētājus, lūgšanu grupas u.c. izplatīt šo informāciju visā iespējamā veidā, lai pēc iespējas vairāk priesteru varētu piedalīties šajā seminārā.

Mēs arī lūdzam materiāli palīdzēt priesteriem, kuri nevar piedalīties materiālu grūtību dēļ. Jau iepriekš izsakām pateicību un lūdzamies, lai Kungs Dievs un Vissvētā Jaunava Marija svētī jūs un jūsu darbu.

Latvijā var pieteikties pie Maijas, būs autobuss.

21. STARPTAUTISKAIS JAUNATNES FESTIVĀLS

notiks Medžugorjē no 2010.gada
31.jūlija līdz 6.augustam

Festivāla tēma: „*Labais Mācītājs, ko man būs darīt, lai iemantotu mūžīgo dzīvību?*” (Mk 10:17)

11.STARPTAUTISKĀ LAULĀTO PĀRU TIKŠANĀS

notiks Medžugorjē no 2010.gada
29.septembra līdz 2.oktobrim

Tikšanās tēma: „*... mīlestība nemeklē savu labumu...*” (1 Kor 13:5)

GAVĒŅA, LŪGŠANAS UN KLUSUMA REKOLEKCIJAS

Latvijai Medžugorjē notiks 2010.gadā
no 24. līdz 29.oktobrim.

Jums jādarbojas tā, lai visa pasaule zinātu, ka eksistē Tēvs, kurš jūs mīl.

Katrs kristietis katru dienu piedzīvo Kristus piedzimšanu, katru dienu sajūt, ko Jēzus veido viņā, viņa sirdī. Pasaulei vajadzētu pieņemt Jēzu katru dienu, bet diemžēl tā nav. Pasaule arvien turpina atstumt mana Dēla atnākšanu.

A t s t ū m a pagātnē un atstumj tagad, ne tikai Kristus Dzimšanas

svētkos, bet katru dienu, kad atstumj manu Dēlu uz altāra, kur Viņš sevi upurē par katru no jums. Tā ir vislielākā svētuma zaimošana, smagākais pārkāpums: atraidīt Jēzus mīlestību uz jums, kura katru dienu nāk uz altāra un sirdīs.

Bet cik ir aizvērtu durvju! Cik noslēgtu sirdi! Ko varu jūsu dēļ vēl izdarīt, kad esmu sūtījis jums savu Dēlu un Svēto Garu? Bet cilvēki to cietsirdīgi atraida. Baidās manas mīlestības, baidās no manis kā Tēva un kā Dieva, baidās Mīlestības. Tā ir patiesība!

Dieva mīlestība ir kas tāds, kas cilvēku nekad neatstāj pasīvu, tā katru mudina mainīt savu dzīvesveidu. Kad cilvēks saņem Dieva mīlestību, nekas vairs nav tā, kā bijis. Tā mūsos uzmodina jautājumu: ko un kādēļ es vēlos, ko es domāju, kā vērtēju, dzīvoju?

Tas prasa piepūli. Viegļāk ir to aizmirst un attaisnojoši runāt: neko nezinu, neko neredzu, neko nesaprotu. Bet visi var redzēt, sajūst, saprast, jo nevienam cilvēkam es neesmu atstājis bez gaismas, un kurš vēlas patiesi mani iepazīt, tad to noteikti spēj.

To jums saka arī mans Dēls. Viņš nāca pie jums, lai sludinātu manu vārdu – Tēvs. Nāca pie katra, lai cilvēks tuvotos man, ja vēlas saņemt palīdzību skaidrai dzīvei, mīlestībai, upurim, labestībai.

Vai jums visiem nešķiet, ka būtu jānoskumst redzot, kas notiek pasaulē? Vai jums visiem šķiet, ka tas jūs apkaunotu, ja jūs pildītu manu uzdevumu?

Tas ir liels pienākums. Tas ir uzdevums sludināt manu Vārdu, lai cilvēkos uzvarētu bailes. Tas nozīmē atbrīvot ieslodzītos, atgriezt redzi aklajiem,

dziedināt slimos, augšāmcelt mirušos. Ir daudz tādu, kas miruši dvēselē, kuri meklē, kā augšāmcelties manā mīlestībā, kas plūst uz katru no jums.

Es svētīju jūs un slavēju par visu to, ko darāt manis dēļ. Jūs esat mani bērni, mana gaismā, kas apgaismo katru tumšu. Jūs visi man esat dārgi, ļoti dārgi. (25.12.1998.)

Jēzus runā par savu mīlestību uz mums, par Mīlestību, kura mums jāiemīl.

Es vēlos no jums šodien kādu dāvanu: pieņemt un saprast mīlestību, ar kādu eju pie jums. To nesapratīsiet ne ar prāta palīdzību, ne teoloģijas palīdzību, ja dvēselē nesajūtīsiet manas mīlestības spēku. Jums jāpieņem mīlestību kā bērniem, kā viena Tēva bērniem, kā Dieva radībām.

Nevarat manu Vārdu nest citiem, ja jūs neesat to iepazīnuši sevī.

Mīlestību jāiepazīst sevī, ieskatoties, iemīloties un tādā veidā aizvien vairāk to izprotot. Mīlestība tevi iepazīs un tu iepazīsi Mīlestību. Aicinu jūs iepazīt manu mīlestību un censties, lai arī citi to iepazītu. Tā jūs varat paši to piedzīvot un palīdzēt to piedzīvot citiem.

Nekas nevar jūs ievest kārdināšanā, ja jūs mīlat no visas dvēseles.

Daudziem šķiet, ka viņi mani mīl: viņi mācās un meklē mani grāmatās, bet patiesībā mani nav iepazīnuši. Tie mani nemīl, tiem nav jēgas par mīlestību. Lūdzu jūs, lai jūs iedziļinātos tajā manas mīlestības izziņāšanā, kuru dod katra sirdsapziņa un patiesa gudrība. Mana māte nezināja neko, kad viņai eņģelis pasludināja Dieva gribu, bet mīlēja un iepazīna šo mīlestību sevī un tādēļ visu saprata.

Tādēļ es jums dāvāju Svēto Garu, lai jums palīdzētu dziļi iepazīt Dieva mīlestību. Ticiet man, kad es jums norādu, ka bez Dieva mīlestības iepazīšanas nav patiesas pazīšanas, tās ir tikai cilvēku niecīgās zināšanas, no kurām nav nekāda labuma.

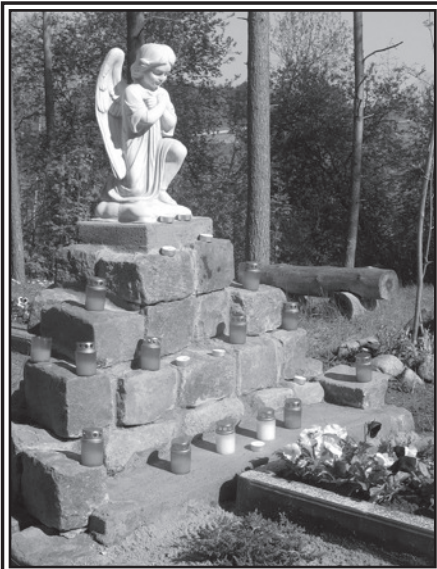
Jūs daudz mācāties, bet savā apziņā esat garā nabadzīgi. Jūsu plaukti pilni ar grāmatām un zinātniskiem darbiem, bet mani neesat iepazīnuši. Šī nezināšana un mīlestības atmešana ir grēks!

Tādēļ no jums vēlos, lai jūs meklētu un iedziļinātos manas mīlestības pašos dziļumos. Un šo iepazīšanu jūs varat iemantot, paliekot klusumā un pazemībā, pastāvīgi nesot man savu dzīvi klusu, mierīgi, meklējot mani sirdī, dvēselē un prātā. (25.12.1998.)

S.C.

Vēstījums 13.05.2010.

Miers lai ir ar jums, Mani mīlotie bērni! Šajā skaistajā pavasara laikā, kad visa daba atspoguļo Manu mīlestību uz jums, Es aicinu jūs palikt klusumā un ieklausīties Manā balsī, kas dzirdama jūsu sirds dziļumos. Lasiet Svētos Rakstus – tā lai ir jūsu dvēseles barība. Nāciet pie Manis, Es esmu noilgojies pēc jums. Noslīgstiet manā priekšā uz ceļiem un ļaujiet Man jūs piepildīt un pārveidot. Es esmu ar jums un mīlu jūs visus. Es mīlu un svētīju jūs.

2010.gada 19.jūnijā pl. 13.30 Rēzeknes novada Kantinieku pagasta **Kantieku kapos notiks** nedzimušo, nogalināto, represēto un bezvēsts pazudušo **bērnu atceres vietas iesvētīšana.**

Pasākumu vadīs Ciskādu draudzes prāvests Imants Petrovskis.

Visi mīļi aicināti būt kopā lūgšanās!

**Aicinām pievienoties svētceļojumiem
uz Medžugorji:**

**Rīga - Jelgava - Krakova -
Medžugorje - Rīga
no 19. līdz 29.jūnijam**

Cena – 130 Ls

Pieteikties pie Franciskas,
tel.: 26300819

no 21.jūnija - 5.jūlijam
(Dievmātes parādīšanos gadadiena,
15.starptautiskais priesteru seminārs)

no 6. līdz 13.jūlijam
Tel. 29235405 (Maija)

TIEK ORGANIZĒTS SVĒTCEĻOJUMS:

**Rīga - Počajeve - Čenstohova - Rīga
no 18. līdz 20.jūnijam**

Izbraukšana no Rīgas Sāpju Dievmātes
baznīcas plkst.14.00
Tel. 29235405 (Maija)

BIEDRĪBA "MAZĀ TERĒZE" atgādina,

ka turpinās svētlietu, grāmatu, disku un
citu reliģisko priekšmetu pasūtīšanu
pa tel. **26672323** (Lilija)
un e-pastu: **lianma@inbox.lv**
Pasūtījuma summa vēlama ne mazāka
par 10 Ls. Klāt pasta izdevumi.

Nākošais **Miera Karalienes
lūgšanas saiets Rīgā**

notiks 2010.g. **3.jūlijā plkst.11.00**
Sāpju Dievmātes baznīcā.

Atbilstoši pāvesta Urbāna VIII dekrētam
un Vatikāna II koncila norādījumiem mēs
informējam, ka **izdevuma veidotājiem nav
nodoma apsteigt Baznīcas slēdzienu**, kas at-
tiecas uz pārdabisko notikumu un vēstījumu
raksturu, par ko ir runa šajā avīzē. Šis slē-
dziens ir Baznīcas, kam pilnīgi pakļaujamies,
kompetentu autoritāšu rīcībā.
Vārdi, tādi kā "parādīšanās", "brīnums",
"vēstījumi" un tml., šeit ir parastas cilvēku
liecības nozīmē.

"Miera Karalienes Atbalsis" internetā:
www.ecodimaria.net/eco/latv.pdf
Vēl derīga informācija par Medžugorji
adresēs: **katolis.eks.lv**
www.crownofstars.blogspot.com
www.medjugorje-bz.org
www.medjugorje.hr

"Miera Karalienes atbalsis"

Stacijas iela 3, Viļāni,
LV-4650, Rēzeknes rajons
Tel: (+371)28336385
e-mail: **atbalsis@inbox.lv**
Avīze iznāk reizi mēnesī.

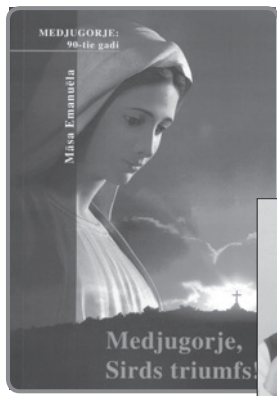
Lai to saņemtu, ir jāuzraksta redakcijai
vai jāpiezvana pa tālr.: (+371)28336385

Avīze tiek izdota ar ziedojumu atbalstu.
Savus ziedojumus varat sūtīt:
Biedrība „Medžugorjes Dievmātes centrs”,
Latvijas Krājbanka,
BIC (kods) UBAL LV2X
IBAN (konts) LV25 UBAL 1900 1264 4200 1
vai avīzes redakcijai.

Pateicamies visiem ziedotājiem!

Izdevējs:
Biedrība „Medžugorjes Dievmātes centrs”
Reģistrācijas apliecība Nr. 50008102591
Oriģinālizdevuma redaktore:
m.Stefania Consoli,
Villanova Maiardina, Italia
Latviešu izdevuma redaktore
un atbildīgā par tekstu: **Emīlija Cvetkova**

*Lai Kungs vienmēr un visās lietās ir tavs vai-
rogs, atbalsts un tava dzīvība.* (Sv.t.Pio)
Villanova Maiardina, 13.jūnijā

1996.gada 25.oktobra vēstījums

„Mīlie bērni! Šodien aicinu jūs atvērties Dievam, savam Radītājam, lai Viņš jūs izmainītu. Bērniņi, jūs esat man dārgi, mīlu jūs visus un aicinu tuvoties man, lai jūsu mīlestība uz manu Bezvainīgo Sirdi būtu dedzīga. Es vēlos jūs atjaunot un ar savu sirdi vadīt pie Jēzus Sirds, kura šodien par jums tik ļoti cieš un aicina uz atgriešanos un atjaunotni. Caur jums es vēlos atjaunot pasauli. Saprotiet taču, bērniņi, ka šodien jūs esat zemes sāls un pasaules gaisma. Bērniņi, saucu jūs un mīlu jūs, un īpašā veidā lūdzu – atgriezieties. Pateicos, ka esat atsaukušies manam aicinājumam.”

KOKAM BIJA JĀSAMAKSĀ!

Tas, kas notika Ņujorkā, lieliski ilustrē ārkārtīgo spēku, kas piemīt pazemībai. Īpaši to izcēla svētais Arsas prāvests. Kad viņam jautāja, kurš ir vislielākais no tikumiem, viņš atbildēja: „Pazemība!”

„Un otrs lielākais tikums?”

„Pazemība!”

„Un trešais?”

„Pazemība!...”

Labi jau, labi, bet mums ir vajadzīgi konkrēti piemēri.

Ir kāds piemērs, kuru stāstot, man vienmēr ir vēlēšanās mesties ceļos. Kādu dienu viena no manām draudzenēm Kārena jautāja vizionārei Marijai: „Kad Dievmāte ir Tavā priekšā, kā Viņa raugās Tevi? Kā Tu izjūti to, ko Viņa domā par Tevi?”

Marija pasmaidīja un pāris sekundes sakopoja domas, it kā savas sirds dziļumos vēlreiz izdzīvodama parādīšanos un meklējama pareizos vārdus. Tad savā maigajā, tīrajā balsī viņa atbildēja: „Kad Dievmāte atnāk un paskatās uz mani, man ir sajūta, ka es esmu Miera Karaliene Viņai un ka Viņa uzskata par privilēģiju nākt un apciemot mani.”

„Ko!! Vai Tu vari atkārtot?!”

„Jā, tas tā ir. Priecājas par privilēģiju, ko Viņai sniedzis Dievs...”

„Bet tam taču būtu jābūt otrādi!”

„Tāda ir Dievmātes pazemība!”

Kārena bija zaudējusi valodu.

Pēc kāda laika Kārenu ielūdza pastāstīt par Medžugorji lielajā Ņujorkas svētā Pija X baznīcā. Dabiski, ka saplūda ļaužu pūļi, lai viņu dzirdētu. Bija tumšs, dzidrs vasaras vakars.

Kārena uzsāka brīnišķu Dievmātes aprakstu saskaņā ar to, ko bija dzirdējusi no vizionāriem, kuriem katru dienu tiek pacelts mazs Debesu plīvura stūrītis. Viņa stāstīja par mūsu Mātes pazemību, citēdama, protams, augstāk pieminētos pārsteidzošos vizionāres Marijas vārdus.

„No visiem radījumiem Dievmāte ir visvarenākā cīņā pret sātanu, jo Viņa ir vispazemīgākā...”

Tad Kārena pēkšņi apstājās, pasmaidīja un piebilda: „Sātanam nepatiks tas, ko es tagad pateikšu. Brīdinu jūs, jo tas ir kaut kas, ko viņš nespēj nedz saprast, nedz imitēt, nedz pieņemt... Dieva valstībā Jaunava Marija ir mazākā no visiem...”

Brīdī, kad pēdējais vārds izskanēja pār viņas lūpām, baznīcu pārņēma ellišķīga dunona, kas lika tai nodrebēt līdz pat pamatiem. Pārtrūka elektrības padeve un visi gaidīja tumsā. Palikuši bez valodas no bailēm, visi kādu laiku bija klusi. Daži pat sev jautāja, vai tikai nav atnācis pasaules gals! Tad viņi izdzirdēja maigus smieklus un Kārenas rāmo balsi, kas sacīja: „Redziet, es jau jums teicu. Viņam nemaz nepatīk, ka Marija ir vismazākā!”

Priesteri atnesa lukturīšus, lai pārbaudītu, kas bija noticis. Pagāja pusstunda, kamēr iedegās gaisma un varēja atsākt lūgšanas. Tās bija nedaudz satrauktas, bet nāca no sirds, kā nekad! Ārpusē dažus metrus no ēkas zemē gulēja milzīgs, uz pusēm pāršķelts koks, melns kā ogle. Tam bija trāpījis zibens. Zibens? Bet tajā vakarā nebija nedz lietus, nedz vētras, nedz zibens uzliesmojuma: zvaigznes Ņujorkas debesīs mirgoja kā svečturi. Manis tur nebija, lai to redzētu, bet, iespējams, tās pat dejoja par godu savai Karalienei!

Attiecībā uz Dievmātes pazemību ļaujiet man izstāstīt vēl vienu atgadījumu. Vienam no Medžugorjes lūgšanu grupas locekļiem bija slepens paradums. Tā kā viņš dzīvoja diezgan tuvu vizionāriem, viņš katru dienu mēdza atstāt nelielu zīmīti Vissvētajai Mātei tieši parādīšanās vietā. Tie bija tikai daži vienkārši mīlestības pilni vārdi. Dažreiz viņš uz papīra strēmeles uzzīmēja tikai mazu sirsnīņu, bet vienmēr kaut ko izdarta.

Kādu dienu viņš no šī skaistā paraduma atkāpās, jo lielais svēceļnieku skaits bija aizņēmis visu viņa laiku, un tā vesela nedēļa pagāja bez nevienas mīlestības zīmītes Dievmātei. Viņš sev sacīja: „Galu galā, manas mazās zīmītes nav nekā daudz vērtas. Kas es tāds esmu, lai uzskatītu, ka Debesu Karaliene pievērs uzmanību šiem

maniem patētiskajiem skribelējumiem? Viņa taču redz manu sirdi, un tas ir galvenais...” Tomēr devītajā dienā viņš, nevienam nezinot, atstāja dažas rindiņas savā slepenajā slēptuvē tieši pirms parādīšanās sākuma. Kad tikšanās ar Dievmāti beidzās, vizionāre Marija ar jautājošu skatienu devās uzmeklēt šo brāli.

„Zeliko, panāc šurp...”

„Kas ir?”, jautāja Zeliko.

„Dievmāte izskatījās ļoti laimīga parādīšanās laikā! Viņa lūdza man nodot Tev šo ziņu, bet es to nesaprotu: ‘Paldies tev par vēstuli, tā man sniedza lielu prieku. Pēdējās astoņās dienās man tik ļoti pietrūka tavu vēstuļu!’ To Viņa man lika tev pateikt.”

Zeliko staroja no laimes un palika labu laiciņu bez valodas!

Šāda ir cēlā Māte, kuru Jēzus ir devis katram no mums! Kas jebkad spētu aptvert Viņas Sirds dievišķo maigumu? Kas var izprast kaut daļiņu Viņas prieka par mūsu vismazāko brīvprātīgo upuri?

Mīļā Dievmāt, tajā dienā, kad Jēzus sacīja man: „Lūk, tava Māte!”, Viņš deva man vairāk nekā debesis un zemi, un visu, ko tās satur. Viņš piedāvāja man savu vislielāko dārgumu!

Un prieks par to, ka Tu man esi – kas gan jebkad spētu to man atņemt?

HEI, VAI TU NEESI NO JERUZALEMES?

Medžugorji viegli varētu noturēt par pilsētiņu Safedas vai Kānas apkārtnē, jo ainava šeit ir ļoti līdzīga tai, kāda ir Galilejā: tā pati zilbinoši baltā gaisma, ko var redzēt Vidusjūras zemēs, tās pašas maigās ieļejas, kas atduras pret mežrozītēm, vīģēm, vīnogulājiem un granātkokiem, kā arī mūžīgajiem akmeņiem – šo murgu, kas pat šodien vajā Izraēlas fermerus. Nācāretes Dievmāte šeit noteikti justos kā mājās, atšķirībā, piemēram, no Norvēģijas!

Tomēr apbrīnojami bibliskā Medžugorjes parādīšanos gaisotne nav tik daudz saistīta ar ārējo līdzību starp Hercegovinas

un Izraēlas ainavu. Tā nāk no Marijas personības, Viņas uzvedības, Viņas lūgšanas, Viņas pacietības, Viņas attieksmes un pat no Viņas vārdu izvēles. Visa Viņas būtība iemieso biblisko sievieti no ķēniņa Dāvida karaliskās dzimtas.

Tēva Slavko amerikāņu asistente Rita F. svinēja savu dzimšanas dienu. Kā dāvanu vizionāre Marija viņai pasniedza ielūgumu uz parādīšanos viņas mazajā kapelā. Rita atnāca ar rozi Vissvētajai Mātei. Vizionāre nezināja, ka Rita nāk no ebreju ģimenes. Dievmāte parādījās, un pēc *Magnificat* lūgšanas, kas vienmēr seko parādīšanās, vizionāre visiem paskaidroja, kas nupat bija noticis. Viņa šķelmīgi pasmaidīja un sacīja:

„Šovakar Dievmāte sasveicinājās ar mums, svētīja mūs un tūlīt pat paskatījās uz rozi. Viņai tā patiešām patika! Bet tad Viņa sāka lūgties savā dzimtajā valodā, un es nesapratu ne vārda!”

Ritas draugi saprata, kas tā bija par dāvanu, īpaši mūsu angļu draugs Bernards, kas nāca no konservatīvas ebreju ģimenes.

„Viņa runāja dzimtajā valodā, jo jūtās kā mājās!”, es sacīju, lai darītu viņu laimīgu.

Bernarda acīs bija asaras: tieši tajā rītā viņš bija lūdzis Dievam zīmi, kas apliecinātu, ka Medžugorjē reāli un patiesi parādās Mesijas Māte. Zīme izrādījās pat spēcīgāka, nekā viņš bija cerējis!

Dievmāte perfekti pārvalda horvātu valodu; kādēļ tad runāt savā dzimtajā valodā (svētās Marijas mātes valoda bija aramiešu, bet Viņa visdrīzāk runāja arī senebreju valodā) un uztraukt Viņas mazo vizionāri Mariju, kura nesaprata ne vārda?

Mūsu tulkojumi ne vienmēr precīzi atspoguļo patieso nozīmi. (1996.gada jūnijā Viņa Svētība Jānis Pāvils II paziņoja, ka angļu valodā vārdi „Esi sveicināta” (*Hail Mary*) neizsaka patieso nozīmi, kāda ir eņģeļa Gabriēla oriģinālajam sveicinājumam. Tas ir pilns prieka, kuru neparāda angļu tulkojums.) Īstenībā mēs esam tālu no Dieva vai eņģeļu oriģinālo vārdu nozīmes, to vārdu, kurus bagātināja 3000 gadus garā Bībeles tautas formācija un kuri dziļi sevi nesagrozītu Dieva Sirds nozīmi.

Mums ir tik liels prieks redzēt, ka Marija savos vēstījumos izmanto pašus Bībeles, Atklāsmes vārdus! Bet tie tik daudz zaudē no savas rezonanses ar mūsu sirdīm un dvēselēm, kad tiek pārtulkoti angļu un citās modernajās valodās, jo ekvivalentajam vārdam nepiemīt tās pašas asociācijas vai tā pati saknes nozīme.

Senebreju valodas vārdi, kuri nozīmē *atgriešanos*, *svētumu* un *sirdi*, vārdi, kurus svētā Marija lietoja savā 25.jūnija vēstījumā, ir labs piemērs:

Atgriešanās: šī vārda, kurš ir atrodams visā Izraēla tautas vēsturē (un līdz ar to arī mūsu dvēseļu vēsturē), senebreju valodas sakne ir bezgala tāla no mūsu modernā vārda blakus nozīmēm, nomācošajām atsacīšanās un pārcilvēciskas piepūles pieskaņām. Senebreju vārds *tešuva*, kas nozīmē „atgriezties”, tieši pretēji – izsauc asociācijas ar pozitīvu un mierinājuma pilnu atgriešanos no trimdas. Beidzot mājās!

Tā nu trimdinieks beidzot ir atgriezies savā dārgajā dzimtajā zemē, pie saviem mīļajiem; mājās, kur vecāki bija viņu ieņēmuši; mājās, kur dzīve ir laba, kur valda mīlestība; mājās pie savām saknēm, pie savas būtības pavasara. Viņš ir daudz pārcietis, būdams tālu no mājām un ģimenes, briesmīgā trūkumā – gan miesas, gan sirds nabadzībā – kā vergs starp barbaru tautām; un te nu viņš ir beidzot atkal kopā ar savu mīļo ģimeni un draugiem, viņš piesaka tiesības uz savu mantojumu un atkal ir drošībā – viņa kauss plūst pāri.

Medžugorjē Dievmāte mums uzsver, ka Viņas vissvarīgākais vēstījums ir atgriešanās. Protams, ka tā ir! Ja es nedzīvoju Tēva sirdī (Jņ 1:18) kopā ar Jēzu, es esmu miris cilvēks!

„Pasaule ir tālu no Dieva, un tādēļ tajā nav miera,” Viņa mums saka un: „Esmu nākusi, lai tuvinātu jūs Dieva Sirdij” – tā arī dara.

Svētums: Vairumam kristiešu šis vārds izsauc šausmas un liek parauties sāņus, jo tas saistās ar atsacīšanos rītā, pusdienlaikā un vakarā, ar atsacīšanos un vēlreiz atsacīšanos! Tajā pašā laikā mēs vēlamies tikai brīvi elpot un dzīvot, dzīvot ar pilnu krūti! Paskatieties uz tiem nabaga svētajiem viņu alās, kuri cieta kā dzīvnieki... gan dvēseles, gan miesas agonijā. Nu nē, tikai ne es! Mēs gribam baudīt visas labās dzīves lietas, mēs gribam būt laimīgi!

Un ko tad es no sevis iedomājos?! Man svētums nav sasniedzams, tas ir tālu jo tālu! Vai tiešām jūs domājat, ka es veikšu brīnumus, lidošu, pavairošu maizes un zivis? Jūs esat traki! Tādas lietas ir domātas tikai reti cilvēkiem, īpašiem cilvēkiem, kas piedzimuši svētajā ūdenī. Bet es esmu tikai normāls, tāds pats kā visi citi. Un jebkurā gadījumā doma, ka tāda niecība kā es varētu kļūt par svēto, var novest tikai pie lepņības. Tad kāpēc ne par prezidentu Linkolnu, pie viena?

„Mīlie bērni,” Marija teica lūgšanu grupai, „es zinu, ka daudzi no jums baidās no svētuma...”

Kadoš, „svēts”, senebreju valodā nozīmē „nošķirts” – tāpat kā Dievs nošķīra gaisu no tumsas, tāpat kā tiek nošķirti graudi no pelavām. Es esmu „svēts”, kad neesmu „no pasaules”, kaut arī esmu *pasaulē*. Es

esmu nošķirts kristībā, lai piederētu Dievam. Jo tas ir Viņš, kas piešķir man sava svētuma daļu, jo tikai Viņš ir svēts.

Dievmāte aicināja Jelenas grupu *netdarināt tos jauniešus, kas dzenas pēc baudas*. Šis padoms nav saistīts ar kaut kā atņemšanu, gluži otrādi – ar pārpilnību: kādēļ bezjēdzīgi izšķiest sava mantojuma dārgumus, slēdzot darījumus ar zagli, meli un slepkavu, ja, izvēloties svētumu, es varu rīkoties ar visu, kas pieder Dievam, jo esmu Viņa daļa? Katram, kas baidās no svētuma, Medžugorjē Dievmāte sniedz uzmundrinājumu: nav tā, ka svētais tiek „atstāts bez saldā ēdiena” – viņa sirdī mīt mīlestības pilnība. Un vai tad tas nav tas, pēc kā visi visvairāk ilgojas, pēc kā izjūt visasākās, sāpīgākās, dziļākās ilgas? „Bez svētuma jūs nevarat dzīvot!”, Viņa saka.

Uzrunājot jauniešus, es bieži citēju Jau navas Marijas vārdus „Jūs neapzināti ieliekat sevi tieši sātana rokās” un tad piebilstu: „Vai jūs zināt visātrāko veidu, kā ielikt sevi sātana rokās? Tikai dariet to, ko dara visi citi! Bet, ja sekojat Evaņģēlija mācībai un Dievmātes vārdiem, tad arī ir droši, ka jūs būsiet Dieva rokās un saņemsiet visu, ko meklējat. Ja dzīvojat svētumā, tad pasaule, kas mirst badā pēc Dieva, spēcīgi tieksies pie jums. Tad cilvēki jautās jums, kā tie jaunie komunistu ateisti jautāja Mirjanai Sarajevā: ‘Mēs redzam, ka jums ir kaut kas tāds, kā mums nav – patiešams miers, iekšēja laime... Mēs arī to gribam! Pastāstiet mums savu noslēpumu!’”

Sirds: „Tev būs mīlēt Kungu, savu Dievu, no visas savas sirds...” *Levav*, „sirds”, senebreju valodā sevī ietver gan labos, gan sliktos impulsus. Šis pants no Atkārtotā Likuma grāmatas, ko citēja Jēzus, nozīmē, ka tavā sirdī ir gan miesa, gan akmens. Neviena cilvēka sirds nav tikai viens vai otrs. Tomēr dominē vai nu viens vai otrs. Taču Dievs pārveido akmeni par dzīvo ūdeni. Mīli Dievu ar visu savu būtību, un pamazām Viņš pārveidos par miesu visu to, kas tevī vēl joprojām ir no akmens. Lūk, ko svētā Marija domā ar šo vēstījumu.

Ak, nupat jau izskatās, ka sāku rakstīt otru grāmatu par visām šīm senebreju vārdu saknēm! Man ir jāapvalda sevi, bet ne jums! Nekad, lasot vēstījumus, neļaujiet sev domāt: „Ak, cik bezkrāsaini, bezgaršīgi, bez smaržas...” Nē! Atrodiet starp saviem priesteriem vai mācītājiem kādu, kas spēj jums atslēgt Bībeles dārgumus, kādu, kas jums var atklāt ārkārtīgo jēgas dziļumu pat vismazākajā rakstu zīmē! Un kad jums ir saruna ar Lurdas vai Fatimas, vai Gvadelupes, vai Čenstohovas, vai Parīzes Dievmāti, pajautāiet Viņai:

„Bet pagaidiet, Kundze, – vai tik Jūs neesat no Jeruzalemes?”